Dosar nr. 4r-957/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-23077966-02-4r-14032025 judecător Stambol Tudor

D E C I Z I E
în numele Legii

10 iulie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Marcel Popecu și Svetlana Vîșcu

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către contravenientul Racu Andrei, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2025, prin care a fost respinsă contestația lui Racu Andrei, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționarea nr. MAI05 932818 din 24.03.2023, întocmite în baza art. 242 alin.(1) Cod contravențional al RM, -

A C O N S T A T A T:

La data de 24.03.2023, agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, Cebotari Vadim, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI05 932818, în privința lui Racu Andrei, în baza art. 242 alin.(1) Cod contravențional al RM, pe faptul că, la data de 10.01.2023, ora 09:00 min., în mun. Chișinău, intersecție bd. Cuza Vodă - str. Sarmizegetusa, conducând automobilul de model „*****” cu n/î ***** ce îi aparține, în timpul deplasării nu a ținut cont de situația rutieră, dexteritate în conducere, nu a lăsat spațiu liber suficient față de vehiculul precedent, încălcând astfel regulile de circulație, s-a ciocnit în bara de protecție spate a automobilului de model „*****” cu n/î *****, condus regulamentar de Grosu Ana.

Prin decizia agentului constatator din 24.03.2023, Racu Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, ceea ce constituie 1000 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Racu Andrei le-a contesta în ordinea art. 448 Cod contravențional în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2025, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Racu Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 932818 din 24.03.2023 prin care i-a fost aplicată sancțiunea

amenzii în mărime de 20 unități convenționale și 5 puncte de penalizare, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2025, Racu Andrei a declarat recurs împotriva hotărârii date, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, sau încetarea procesului în legătură cu scurgerea termenului de prescripție a atragerii la răspundere contravențională.

În susținerea recursului, recurentul a indicat că, nu se consideră vinovat în comiterea contravenției imputate, or, la materialele cauzei nu sunt anexate și nu există careva probe care ar dovedi vinovăția lui în comiterea acesteia. Totodată, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea normelor legale ce țin de asigurarea și explicarea drepturilor procesuale lui Racu Andrei, inclusiv a drepturilor la apărare și la interpret.

Consideră că, nu pot fi admise în calitate de probe în susținerea învinuirii în prezentul proces atît procesul-verbal anexat la materialele cauzei, cît și alte probe avînd în vedere că acestea au fost obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare.

La fel, a mai menționat că la materialele dosarului au fost anexate doar documentele așa zisei victime și lipsesc un șir de documente prezentate de Racu Andrei, inclusiv copia de pe permis și pașaport tehnic, asigurare și revizia tehnică periodică ș.a. De asemenea, a mai menționat că, Racu Andrei, la etapa întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție a solicitat recuzarea agentului constatator Vadim Cebotari de la examinarea acestui caz în vederea faptului că acesta avea un comportament vădit-părtinitor, iar la materialele cauzei lipsesc documentele de dispoziție în acest sens. Totodată, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit avînd la bază niște documente întocmite în condiții neclare, în alte locuri și timpuri decît cele indicate. Astfel, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schița accidentului nu au fost întocmite deloc.

A mai menționat că, acestuia i-a fost îngrădită posibilitatea de a da explicații pe marginea cazului și de a administra careva probe, sau alte drepturi procesuale. În calitate de persoană în a cărei privință a fost pornit proces contravențional i-au fost încălcate dreptul la apărare, dreptul să cunoască fapta imputată, dreptul să primească informație scrisă și explicarea drepturilor sale expuse în articolul 384 CC al RM, inclusiv a dreptului de a tăcea și de a nu mărturisi împotriva sa, împotriva rudelor sale apropiate, a soțului/soției, logodnicului/logodnicei, precum și de a nu-și recunoaște vinovăția, să fie audiată în prezența apărătorului dacă acceptă sau cere să fie audiată, să ia cunoștință de materialele din dosar și să i se elibereze, la cerere, în cel mult 24 de ore, copii de pe procesul-verbal, să prezinte probe, să formuleze cereri, să ceară recuzarea reprezentantului autorității competentă să aplice sancțiunea contravențională, să solicite audierea martorilor, să facă obiecții împotriva acțiunilor agentului constatator și să ceară consemnarea obiecțiilor sale în procesul-verbal, să ia cunoștință de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să facă obiecții asupra corectitudinii lui, să ceară completarea lui cu circumstanțele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, să fie

informat de agentul constatator despre toate hotărîrile ce se referă la drepturile și interesele sale, să primească, la cerere, copii de pe aceste hotărîri.

Consideră că, agentul constatator eronat a interpretat nomele materiale, eronat a încadrat circumstanțele de fapt și eronat a concluzionat despre faptul că, Racu Andrei se face vinovat de comiterea accidentului rutier. Astfel, reieșind din faptul că nu a fost întocmită schița accidentului rutier și nu cercetat locul accidentului, toate concluziile agentului constatator sunt pripite și neîntemeiate și bazate pe presupuneri, circumstanțe interzise de legislația contravențională.

Indică recurentul că, ulterior, a depus o cerere de concretizare a contestației în care a indicat că articolul 30 alin (2) din Cod Contravențional, în varianta în vigoare la data presupusei comiteri a faptei imputate, prevede că „Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an”, iar alin (5) al aceluiași articol prevede că „Termenul de prescripție curge de la data săvîrșirii contravenției și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravențională”. Totodată, alin (1) al art. 30 din Cod Contravențional prevede că: „Prescripția înlătură răspunderea contravențională”, iar alin (11) lit a) menționează imperativ că „Se consideră că nu a fost supus răspunderii contravenționale contravenientul a cărui răspundere contravențională a fost înlăturată”.

Consideră că, la data de 09 ianuarie 2024 s-a scurs termenul de prescripție a atragerii la răspundere contravențională, fapt ce înlătură răspunderea contravențională, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2025, este una eronată și ilegală, ca fiind adoptată cu abateri grave de la prevederile legii, cît și cu interpretarea eronată a circumstanțelor de fapt.

Învederează instanța de recurs că, prima instanță, în partea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale a aplicat și interpretat eronat prevederile legale, nu a aplicat legea ce urma a fi aplicat, prin ce a pronunțat o soluție eronată și ilegală în această parte, erori ce urmează a fi înlăturate de către Curtea de Apel Centru.

Indică că, prima instanță nu a apreciat corect probele anexate la dosar, a interpretat și aplicat eronat legea, a reținut și a administrat selectiv și eronat probele prezentate la dosar, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei. Totodată, soluția instanței de fond nu conține o argumentare clară în vederea tuturor probelor din dosar din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar în lipsa aprecierii tuturor probelor din dosar, de fapt instanța de recurs va fi în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege. Deci, instanța de fond, în situația care consideră aceste documente ca fiind probe ce dovedesc vinovăția lui Racu Andrei în comiterea faptei imputate, urma, în partea motivantă a hotărîrii, să rezulte aprecierea acestora din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor în raport cu speța dedusă judecării, iar toate probele în ansamblu, inclusiv probele părții apărării să fie apreciate din punct de vedere al coroborării lor.

Recurentul indică că, a ridicat în fața instanței de fond probleme cu privire la proveniența și caracterul veridic al unor documente, enumerate de instanță drept probe ale părții acuzării și reținute ca fiind probe ce confirmă vinovăția lui Racu Andrei,

circumstanțe în raport cu care instanța de fond nici nu s-a expus, reținînd aceste probe fără a le verifica măcar.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat contravenientul Racu Andrei, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2025, este nefondat, fiind pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*). În cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii

care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza *Hiro Balani vs. Spania, 1994*).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravenţional stabilesc că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiunea art. 425 Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul Penal constată că, de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, Cebotari Vadim, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI05 932818, în privința lui Racu Andrei, în baza art. 242 alin.(1) Cod contravențional al RM, pe faptul că, la data de 10.01.2023, ora 09:00 min., în mun. Chișinău, intersecție bd. Cuza Vodă - str. Sarmizegetusa, conducând automobilul de model „*****” cu n/î ***** ce îi aparține, în timpul deplasării nu a ținut cont de situația rutieră, dexteritate în conducere, nu a lăsat spațiu liber suficient față de vehiculul precedent, încălcând astfel regulile de circulație, s-a ciocnit în bara de protecție spate a automobilului de model „*****” cu n/î *****, condus regulamentar de Grosu Ana.

Prin decizia agentului constatator din 24.03.2023, Racu Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, ceea ce constituie 1000 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod Contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de fond corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui Racu Andrei sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

În acest context, Colegiul penal ajunge la ferma convingere că, vina lui Racu Andrei de comiterea faptei prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod Contravențional al RM, este adeverită integral și incontestabil, prin următoarele probe administrate de către agentul constatator, și cercetate în ședința judiciară, și anume:

--informația „112" din 10.01.2023, potrivit căreia, la data de 10.01.2023, ora 09:10 min., în dispeceratul SSTCR mun. Chișinău a parvenit informația din cadrul Dispeceratului zonal Chișinău, precum că la SNUAU 112, de la numărul de telefon ***** în mun. Chișinău, bd. Cuza Vodă - str.Sarmizegetusa, s-a produs accident rutier, ciocnire a mijloacelor de transport, soldat cu pagube materiale (f. d. 6);

--procesul-verbal cu privire la contravenție (f. d. 7);

--raportul ofițerului a SDAR al SSTCR al DP mun. Chișinău, inspector Alina Bulmaga din 10.01.2023, conform căruia, inspectorul aduce la cunoștință că la data de 10.01.2023, aproximativ la ora 09:10 min., a primit informația de la unitatea de gardă despre producerea unui accident de circulație, care a avut loc în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă intersecție cu str. Sarmizegetusa, care a fost declarat de către Grosu Ana de la numărul de telefon *****. Fiind contactat telefonic, solicitantul le-a comunicat că unul dintre conducătorii auto recunoaște vina în cele comise, iar la telefon Racu Andrei a recunoscut vina și dorea să se deplaseze cu a doua parte la compania de asigurări, dar Grosu Ana a refuzat pe motivul că nu cunoaște suma prejudiciului. Deplasându-se de la alt accident, a trecut pe la locul producerii evenimentului rutier, că se afla aproape, a constatat că la data de 10.01.2023, aproximativ la ora 09:10 min., Racu Andrei conducea vehiculul de model „*****" cu n/î *****, care îi aparține, pe str. Cuza Vodă intersecție cu str. Sarmizegetusa din mun. Chișinău. Astfel, Racu Andrei, la data indicată, ora 09:10 min., fiind la volanul vehiculului de model „*****" cu n/î *****, în funcție de deplasare, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a lăsat un spațiu liber, nu s-a asigurat că această manevră v-a fi efectuată în siguranță, ca urmare a comis ciocnirea în spatele automobilului de model „*****" cu n/î *****, condus regulamentar de Grosu Ana, cauzându-i acesteia pagube materiale considerabile (f. d. 8);

--raportul ofițerului superior a SDAR al SSTCR al DP mun. Chișinău, inspector principal Vadim Cebotari, potrivit căruia, informează despre faptul că Racu Andrei, treaz, având permis de conducere de o categorie corespunzătoare, fiind la volanul automobilului de model „*****" cu n/î ***** nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită la trafic și în timpul deplasării nu a lăsat spațiu liber suficient față de vehiculul precedent, încălcând astfel regulile de circulație, s-a ciocnit în spatele automobilului de model „***** *****" cu n/î *****, condus regulamentar pe aceeași bandă, aceeași direcție Grosu Ana, trează, având permis de conducere de o categorie corespunzătoare, producând astfel eveniment rutier soldat doar cu pagube materiale (f. d. 9);

--schița accidentului rutier (f. d. 10);

--procesele-verbale de examinare a obiectului din 10.01.2023 și planșele fotografice, potrivit cărora, au fost examinate automobilul de model „*****” cu n/î *****, condus de Racu Andrei și automobilul de model „***** *****” cu n/î ***** condus de Grosu Ana (f. d. 11-15);

--actele de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 10.01.2023, conform cărora, în urma testării alcoolscopice a lui Grosu Ana și Racu Andrei s-a constatat că în vaporii de aer expirat s-au depistat 0,00 mg/l de alcool (f. d. 16-19);

--citație expediată în adresa lui Racu Andrei pentru dat de 24.03.2023 ora 14:00 (f. d. 20);

--procesul-verbal de audiere a victimei Grosu Ana din 15.02.2023, conform căruia, Grosu Ana a declarat că la data de 10.01.2023 se afla împreună cu colegul de lucru ***** în automobil, în jurul orelor 09:00 min., deplasându-se pe str. Sarmizegetusa cu automobilul de model „***** *****” cu n/î ***** care îi aparține soțului său Grosu Ion, ajungând la semaforul de pe str. Sarmizegetusa intersecție cu str. Cuza Vodă, a staționat la culoarea roșie. Peste aproximativ 5-10 secunde a fost tamponată din spate, în partea dreaptă a automobilului de un alt automobil de marca „*****” cu n/î *****. Din motivul că șoferul automobilului de marca „*****” cu n/î ***** a recunoscut vina la fața locului, a venit la Poliție de sine stătător (f. d. 21);

--procesul-verbal de audiere a martorului din 20.03.2023, potrivit căruia ***** a declarat că, la data de 10.01.2023, aproximativ la ora 09:00 min., se afla în automobil cu Grosu Ana, se deplasau pe str. Sarmizegetusa intersecție cu str. Cuza Vodă. S-au oprit la culoarea roșie a semaforului, iar peste 5-10 secunde au fost tamponați din spate, în partea dreaptă a automobilului de un alt automobil de marca „*****” cu n/î *****. Șoferul automobilului de marca „*****” cu n/î ***** a recunoscut vina (f. d. 22);

--cererea lui Racu Andrei privind eliberarea înregistrărilor video (f. d. 23);

--explicația lui Grosu Ana din 10.01.2023, prin care informează că la 10.01.2023, aproximativ la orele 09:00 min., așteptând la semafor str. Sarmizegetusa intersecție cu str. Cuza Vodă a fost tamponată în spate de automobilul de marca „*****” cu n/î ***** (f. d. 24);

--consimțământul cu privire la verificarea datelor cu caracter personal (f. d. 25);

--copia poliției de asigurare obligatorie și raportul de inspecție tehnică a vehiculului de model „** *****” cu n/î ***** (f. d. 26);

--certificatul de accident rutier din 24.03.2023, eliberat de ofițerul superior al SDAR al SSTCR a DP mun. Chișinău, inspector principal Vadim Cebotari (f. d. 27);

--scrisoare de expediere (f. d. 28).

Reiterând probatoriul administrat, instanța de recurs reține că, aferent procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău al IGP MAI, seria/nr. MAI05932818, din 24.03.2023, acesta a administrat și alte probe, care demonstrează clar și fără echivoc vinovăția lui Racu Andrei de comitere a faptei manifestate prin ignorarea normelor care obligă conducătorul auto să demonstreze prudență sporită la trafic.

În contextul dat, instanța va nota că, conform schiței accidentului rutier, imaginilor foto efectuate la fața locului, precum și celor menționate de partea vătămată, se confirmă clar și fără careva dubii, că anume contravenientul Racu Andrei, conducând automobilul de model „*****” cu n/î *****, în timpul deplasării nu a ținut cont de situația rutieră, dexteritate în conducere, nu a lăsat spațiu liber suficient față de vehiculul precedent, încălcând astfel regulile de circulație, și s-a ciocnit în bara de protecție spate a automobilului de model „*****” cu n/î *****, condus regulamentar de Grosu Ana.

În conformitate cu prevederile art. 442 alin. (1) Cod Contravențional al RM, „procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui”.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravenţională sunt valabile unele garanţii procedurale specifice materiei penale în sens european autonom, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § (2) din Convenţie.

Astfel, pentru respectarea garanţiilor menţionate, instanţa de recurs va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05932818, din 24.03.2023.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 Cod Contravențional al RM, îi este impusă agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 Cod Contravențional al RM, or, condiţiile de valabilitate a actelor administrative sunt respectarea competenţei, a formei și procedurii de emitere a actului, a conformităţii conţinutului actului cu actele juridice cu forţă superioară (obiect licit), precum și a scopului legii (cauză licită).

Examinând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, s-a constatat că acesta a fost întocmit cu respectarea dispoziţiilor art. 443 Cod Contravențional al RM, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu. Instanţa apreciază că fapta este suficient descrisă, atât timp cât agentul constatator a consemnat locul în care a fost comisă fapta contravențională.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost încheiat la sediul agentului constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău al IGP MAI, în lipsa contravenientului Racu Andrei, care fiind legal citat, nu s-a prezentat, astfel, actul de constatare a fost contrasemnat de un martor în conformitate cu art. 443 alin.(6) Cod contravențional al RM.

Totodată, Colegiul penal reține că, procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05932818, din 24.03.2023 a fost expediat în adresa contravenientului, fiindu-i aduse la cunoștință acestuia, pe parte verso a actului întocmit, a drepturilor și obligațiilor contravenientului prevăzute la art.34, 378, 384, 448 Cod contravențional al RM.

În această ordine de idei, din punctul de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că aceasta îndeplinește toate condiţiile prevăzute de art. 443 Cod Contravențional al RM.

Așa fiind, instanţa reţine că, sub aspectul calităţii de contravenient, raportul juridic este unul de natură contravenţională, iar această calitate se naște prin lege, odată cu săvârșirea faptei incriminate de legea aplicabilă.

De referință la temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, la caz starea de fapt a fost reţinută pe baza constatărilor agentului constatator. Sub acest aspect, instanţa reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie face dovada situaţiei de fapt până la proba contrară, în cazul în care este încheiat în baza constatărilor personale ale agentului constatator aflat în exerciţiul funcţiei, beneficiind de prezumţia de veridicitate.

În aceste condiţii, procesul-verbal de contravenţie are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt contrare, de principiu, Convenţiei Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza *Salabiaku v. Franţa*, 07.10.1998, § 27, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (*Radio France şi alţii v. Franţa*, 30.03.2004, § 24).

Pe de altă parte, contravenientul se bucură de o prezumţie de nevinovăţie în baza căreia are dreptul de a-și propune probe în apărare și de a combate situaţia de fapt reţinută de către agentul constatator. Astfel, cele două prezumţii nu au un caracter absolut, ci unul relativ, prezumţia de veridicitate atribuită de lege procesului-verbal de contravenţie încheiat în baza constatărilor personale ale agentului constatator neputând opera, dacă, prin aplicarea ei, ar pune persoana în privinţa căreia este pornit procesul contravenţional în imposibilitatea de a face dovada contrarie. În orice sistem de drept există prezumţii de fapt și de drept, însă în materie penală Convenţia obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. Astfel, aceste prezumţii trebuie încadrate între limite rezonabile, ţinându-se cont de gravitatea faptelor și protejând dreptul la apărare. Prin urmare, admisibilitatea dovezilor reprezintă, în principal, o chestiune reglementată de legislaţia naţională și, în general, instanţele interne sunt obligate să evalueze dovezile care le sunt prezentate.

Cu referire la starea de fapt constatată și având în vedere art. 425 Cod Contravențional al RM, instanţa de recurs reţine că existenţa acesteia a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile, enumerate și analizate supra, probe de altfel admise fără careva derogări sau încălcări ale normelor precitate mai sus.

Pe acest punct de analiză, Colegiul penal va respinge ca fiind nejustificat argumentul contravenientului precum că, agentul constatator nu ar fi administrat careva probe în susținerea învinuirii, or, în calitate de probe agentul constatator a administrat mai multe probe, printre care și schițele accidentului rutier, imaginile foto, din care rezultă deteriorările tehnice ale mijloacelor de transport implicate în accidentul rutier, care de altfel atestă clar circumstanțele indicate în procesul-verbal de constare a faptei, cît

și însuși relatările victimei și a martorului audiate la caz, probe administrate corect, și conform normelor de drept de referință.

Este neîntemeiată și lipsită de suport juridic faptul invocat de recurent precum că, probe în cauza contravențională au fost obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare.

Or, în acest sens, instanța de recurs nu a stabilit că lui Radu Andrei i-au fost încălcate careva drepturi, în contextul în care, agentul constatator i-a expediat la data de 21.03.2023 pe adresa contravenientului, citație, prin care l-a înștiințat pe ultimul să se prezenta la sediul Direcției de poliție mun. Chișinău, pentru a primi decizia pe procesul contravențional pornit în privința lui Racu Andrei în baza art. 242 alin.(1) Cod contravențional al RM

Astfel, Racu Andrei, neprezentând-se la agentul constatator, acesta a întocmit procesul-verbal cu privire al contravenție și decizia de sancționare în lipsa lui Racu Andrei, actul fiind contrasemnat de un martor, în conformitate cu art. 443 alin.(6) Cod contravențional. Ulterior, actul de constare și de sancționare, cu menționarea drepturilor și obligațiilor contravenientului prevăzut de Codul contravențional, a fost expediat în adresa contravenientului, fapt care nu a fost negat de ultimul cu privire primirii actului respectiv.

Cu referire la faptul indicat în cerere de recurs de către Racu Andrei că, la etapa întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție a solicitat recuzarea agentului constatator Vadim Cebotari de la examinarea acestui caz, iar la materialele cauzei lipsesc documentele de dispoziție, în acest sens, instanța de recurs nu poate ține cont de afirmația acestuia, în contextul în care, la etapa întocmirii procesului-verbal, Radu Andrei nu a fost prezent, iar careva confirmare ce ar dovedi că ultimul a înaintat recuzare agentului constatator, la materialele cauzei lipsesc, or, contravenientul nu a prezentat copia cererii de recuzare a agentului constatator înregistrat în cancelaria Direcției de poliție, fapt ce denotă, că afirmația dată este una declarativă.

Instanța de recurs va respinge ca fiind nejustificat argumentul invocat precum că, agentul constatator eronat a interpretat nomele materiale, eronat a încadrat circumstanțele de fapt și eronat a concluzionat despre faptul că Racu Andrei se face vinovat de comiterea accidentului rutier. Or, conform proceselor-verbale de examinare a vehiculelor, schiței accidentului rutier, și a imaginilor foto, se atestă clar și fără careva imprecizii că, conducând automobilul de model „*****” cu n/î *****, nu a lăsat spațiu liber suficient față de vehiculul precedent, și respectiv, s-a ciocnit în bara de protecție spate a automobilului de model „*****” cu n/î *****, încălcînd astfel prevederile pct. 45 alin. (1), lit.b), d), pct. 45 alin. (2) și pct.49 RCR al RM.

Este neîntemeiată opinia contravenientului cu referire la faptul că, la data de 09.01.2024 s-a scurs termenul de prescripție a atragerii la răspundere contravențională, conform art. 30 alin.(2) Cod contravențional al RM.

Astfel, instanța de recurs remarcă că, în speță prin decizia agentului constatator s-a examinat fondul cauzei, dar prima instanța doar a soluționat contestația asupra actului de constatare și de sancționate întocmite de agentul constatator, respectiv, deciziile

(hotărârile) contravenționale, inclusiv cele emise de agenții constatatori în limitele competenței atribuite prin lege, constituie documente executorii.

Deci, rezumînd totalitatea temeiurilor de fapt și de drept specificat mai sus, instanța de judecată consideră că nu au fost identificate careva temeiuri justificative pentru nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, și cu atît mai mult pentru încetarea procesului contravențional, considerente din care instanța de judecată corect a hotărât privitor la respingerea contestației înaintată de către Racu Andrei, ca fiind neîntemeiată.

Or, din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În consecință, Colegiul denotă că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este nefondată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căreia a fost intentat procesul contravențional Racu Andrei, și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.02.2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat, recursul declarat de către Racu Andrei, și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 februarie 2025, prin care a fost respinsă contestația depusă de Racu Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționarea nr. MAI05 932818 din 24.03.2023, întocmite în baza art. 242 alin.(1) Cod contravențional al RM.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele Colegiului, judecător **Ion Bulhac**

Judecătorii **Marcel Popescu**

Svetlana Vîșcu